

بخش اول

سایه روشن های کشتی، وزنه برداری و فوتبال در بازی های آسیایی هانگژو
گرگ و میشآیسان سعیدی
روزنامه نگار

قریب به دو هفته از برگزاری بازی های آسیایی هانگژو سپری شده؛ رویدادی که برای ورزش ایران توأم با تلخی و شیرینی های بسیار بود و اتفاقات قابل

پیش بینی و حتی غیرمنتظره در آن رخ داد. ورزش ایران در هانگژو در برخی رشته ها نمره قبولی گرفت و حتی فراتر از انتظار ظاهر شد اما در برخی

از رشته ها نتوانست عملکرد خوبی داشته باشد و در برخی از رشته ها ناکام مطلق بود. بررسی عملکرد رشته های ایران در بازی های آسیایی

از سوی وزارت ورزش و کمیته ملی المپیک به شکل دقیق و تطبیق آن با وعده هایی که فدراسیون ها پیش از برگزاری بازی ها می دادند، می تواند

کارنامه ورزش ایران در هر رشته را مشخص کند و نقشه راه ما در یک سال مانده به آوردگاه المپیک باشد. از همین رو بررسی عملکرد ورزش

ایران را از رشته های اصلی و امید مدال ایران آغاز کرده ایم و ذره بین روی اتفاقات هانگژو انداخته ایم تا ببینیم چه کاشته ایم و چه درو کرده ایم.

کشتی؛ موفقیت نسبی

روزهای پایانی نوزدهمین دوره از بازی های آسیایی واقع در دهکده بازی ها در هانگژو چین، با پیگیری مبارزات کشتی فرنگی و آزاد روی تشک لیپان اسپورت همراه بود که کشتی گیران ایرانی بلافاصله پس از مسابقات قهرمانی جهان ۲۰۲۳ در صربستان، به هانگژو سفر کردند تا در بازی های آسیایی ۲۰۲۲ به دنبال صید مدال باشند.

در پایان این مسابقات نمایندگان کشورمان از ۱۲ وزن در مجموع به ۱۰ مدال شامل ۵ مدال طلا، ۴ مدال نقره و ۱ مدال برنز دست یافتند که با این تفاسیر تیم های ملی کشتی فرنگی و آزاد کشورمان به ترتیب با صید ۲ طلا، ۲ نقره و یک برنز در کشتی فرنگی و ۳ طلا و ۲ نقره در کشتی آزاد به مقام قهرمانی در بازی های آسیایی رسیدند. برای کاروان کشتی ایران یونس امامی در وزن ۷۴ کیلوگرم آزاد، حسن یزدانی در وزن ۸۶ کیلوگرم آزاد، محمدهادی ساروی در وزن ۹۷ کیلوگرم فرنگی، امین میرزازاده در وزن ۱۳۰ کیلوگرم فرنگی و امیرحسین زارع در وزن ۱۲۵ کیلوگرم آزاد به مدال طلا، رحمان عموزاد در وزن ۶۵ کیلوگرم آزاد، امین کاویانی نژاد در وزن ۷۷ کیلوگرم فرنگی، ناصر علیزاده در وزن ۸۷ کیلوگرم فرنگی، مجتبی گلچ در وزن ۹۷ کیلوگرم آزاد به مدال نقره و دانیال سهرابی در وزن ۶۷ کیلوگرم فرنگی به مدال برنز دست یافتند.

با نگاهی اجمالی به نتایج کاروان کشتی ایران در دوره قبل بازی های آسیایی، درمی یابیم که تعداد مدال های طلاي کوش شکسته های کشورمان بر همان عدد متوقف شده و به جای آن تعداد مدال های نقره از صفر، به ۴ رسیده و تعداد مدال های برنز از ۳ به یک کاهش یافته؛ موضوعی که تحلیل های متفاوتی را با خود به همراه خواهد داشت.

تاریکی های کشتی آزاد ادامه دارد
کسب مدال طلا در وزن المپیک ۷۴ کیلوگرم کشتی آزاد و حفظ نشان زرین در اوزان ۸۶ و ۱۲۵، از نقاط مثبت تیم ملی در بازی ها بوده است اما از دست رفتن طلاي سال ۲۰۱۸ علیرضا کریمی در وزن ۹۷ کیلوگرم که توسط مجتبی گلچ به نقره تبدیل شده، از

نکات تاریک تیم انتخابی پژمان درستکار و همراهانش است.

بی تردید مهم ترین نقطه تاریک کاروان کشتی آزاد کشورمان در وزن ۶۵ کیلوگرم رقم خورد؛ جایی که رحمان عموزادخلیلی پس از ناکامی عجیب و غیرمنتظره در مسابقات جهانی، در فینال بازی های آسیایی هم نتوانست به مدال طلا برسد تا ایران در این وزن المپیک از بهترین مدال بی بهره باشد.

اگر چه قطعاً مسئولان ورزش و اعضای کادرفنی کاروان روی طلاي رحمان سابقاً بی رحم حساب ویژه ای باز کرده بودند، اما نباید از این نکته هم غافل شد که در دوره گذشته در وزن ۵۷ کیلوگرم توسط رضا اطری حداقل به مدال برنز بازی های جاکارتا رسیده بودیم اما امسال، در این وزن با احمد خواری تقریباً هیچ دشت کردیم.

یک شکست غیرقابل باور در کشتی فرنگی

در کشتی فرنگی هم تیم تغییر کرده حسن رنگرز نسبت به مسابقات جهانی صربستان، نتایج دوره گذشته را تکرار کرد اما با یک شوک بزرگ در هانگژو. فرنگی کاران که برخلاف اعضای تیم ملی کشتی آزاد با استراحت کمتر به دلیل تقویم متفاوت بازی ها به روی تشک رفتند، به مانند آزادکاران در همه اوزان به جز یک وزن، به مدال رسیدند.

تکرار طلاي امین میرزازاده بلافاصله پس از مسابقات جهانی در بازی های آسیایی به همراه مدال آوری قابل پیش بینی محمدهادی ساروی به رنگ زر، از نکات مثبت این بازی ها بوده است اما کسب ۲ مدال نقره و یک برنز، بیانگر آن است که تیم فرنگی ایران قطعاً شایستگی هت تریک یا حتی یوکر طلايی را هم داشته.

وزنه برداری، گیج و مبهوت بین بودن و نبودن!

روزهای پایانی نوزدهمین دوره از بازی های آسیایی واقع در دهکده بازی ها در هانگژو چین، با پیگیری رقابت های وزنه برداری همراه بود که مردان و زنان آهنین کاروان ایران، طی مدت کمی پس از مسابقات جهانی ۲۰۲۳ ریاض به روی تخت هانگژو ۲۰۲۲ رفتند تا به دنبال مدال آوری باشند.

برخلاف ادوار گذشته بازی های آسیایی اما این بار هیچ چیز بر وفق مراد وزنه برداران و طبق پیش بینی های خوشبینانه پیش ترقت تا تیم های ملی وزنه برداری ایران برای نخستین بار، بدون کسب حتی یک مدال طلا به کشور برگردند و امیدهای مهم مدال آوری ایران نظیر سیده الهام حسینی و میرمصطفی جوادی نیز دست خالی بمانند.

بررسی نتایج وزنه برداری ایران در بازی های آسیایی از سال ۲۰۰۰ به بعد نشان می دهد، تیم مردان ایران در ۲۱ سال اخیر ضعیف ترین نتیجه تاریخ خود را در هانگژو رقم زده و علاوه بر اینکه ایران نتوانست مدال طلا بگیرد، در تیم مردان

وزنان، ۴ وزنه بردار نیز مسابقه را تمام نکردند و برای نخستین بار طی ۲۰ سال اخیر، طلاي فوق سنگین را هم از دست دادیم.

اعتراف رئیس فدراسیون وزنه برداری

نتایج پوادمردان ایران در بازی های آسیایی هانگژو واقعیت وزنه برداری ایران را برملا کرد؛ واقعیتی که سجاد انوشیروانی، رئیس فدراسیون بارها به آن اشاره کرده. انوشیروانی مدعی است که در چند سال گذشته وزنه برداری ایران به حال خود رها شده و وی هم اطلاع داشت که ایران در بازی های ۲۰۲۲ شانس مدال طلا نخواهد داشت. بنابراین برای ساختن یک تیم موفق و کسب مدال باید روی تیم های پایه به شدت سرمایه گذاری کرد.

بدون شک سطح رقابت در وزنه برداری بازی های آسیایی بسیار بالاست اما حداقل انتظار اهالی ورزش ایران از پسران و دختران تیم ملی در هانگژو،

تکرار رکورد های خودشان در مسابقات جهانی و قهرمانی آسیا بود که این مهم در بازی های آسیایی رخ نداد و کار به جایی رسید که میرمصطفی جوادی قهرمان جهان، بسیار دور از انتظار ظاهر شد.

اگر چه به علت محدودیت های اوزان المپیک، تعدادی از ملی پوشان ایران مجبور به تغییر وزن خود و حضور در یک دسته وزنی متفاوت شدند اما اینکه در همان دسته وزنی هم رکورد های دسته قبلی خود را نزنند و بسیار دور از انتظار ظاهر شده اند، موضوعی نیست که به بهانه های واهی بتوان از کنار آن گذشت و بی تردید به کارشناسی درست و دقیقی نیاز خواهد داشت. آنچه نشان دهنده یک ضعف فنی در بدنه تیم ملی است.

حضور ناموفق زنان و رکورد های دور از انتظار مردان

ریحانه کریمی، الهه رزاقی و سیده الهام حسینی نیز اعضای تیم ملی وزنه برداری زنان کشورمان در بازی های آسیایی بودند که در نخستین حضور خود آن هم در

همین الان هم برای المپیک ۲۰۲۸ دیر است

نتایج وزنه برداری ایران در این رویداد معتبر آسیایی نشان می دهد که قدرت ایران در آسیا هم از بین رفته و اکنون باید به فکر ترمیم غرور زخم خورده باشیم. نسل سازی و زخم خورده ای، موضوعی است که در صورت انجام شدن اصولی و دقیق در المپیک ۲۰۲۸ جواب می دهد و این موضوع هم نباید به قیمت از دست رفتن بازی های آسیایی بعدی یا حتی المپیک ۲۰۲۴ پاریس باشد.

پتانسیل بالای وزنه برداری ایران اگر چه این روزها تحلیل رفته اما با قرار دادن یک استراتژی بلندمدت و دیگری کوتاه مدت، می توان هم در رویداد المپیک سال آتی به مدال های قابل دفاعی رسید و هم دورخیزی داشت برای احیای آبرو و اعتبار همیشگی وزنه برداری ایران؛ این بار در آوردگاه آسیایی بعدی و جهانی های پس از آن.

قالب یک اعزام کیفی، ناموفق ظاهر شدند. رزاقی به کلی اوت کرد، کریمی نهم شد و حسینی هم با انصراف از دوضرب و اوتی به کار خود پایان داد. در تیم مردان اما اوضاع اصلاً خوب پیش نرفت و تنها به یک مدال نقره علی داودی آن هم در شرایطی که اختلاف وزنه نهایی وی با قهرمان بازی های آسیایی خیلی چشمگیر بود، بسنده کردیم تا پس از روزهای رویایی حسین رضازاده، بهداد سلیمی، سعید علی حسینی و حتی سجاد انوشیروانی، این بار بدون خوشرنگ ترین مدال از این دسته مهم هم پس از قهرمانی در جهان یا عملکرد آیت شریفی و رضا دهدار، وزنه بردارانی بودند که با اوت کردن، بسیار دور از انتظار ظاهر شدند و در ادامه هم شوک میرمصطفی جوادی با عنوان نهمی آن هم پس از قهرمانی در جهان یا عملکرد غیرمنتظره مهدی کریمی، امیر حقوقی و حسین سلطانی هم مزید بر علت شد تا یکی از رشته های ناکام ایران در هانگژو، وزنه برداری باشد.

مطهری)، تیم امید مقابل هنگ کنگی که تاکنون در هیچ رده سنی موفق به کسب پیروزی برابر ملی پوشان کشورمان نشده بود، در عین ناباوری و شگفتی شکست را پذیرفت و با حسرت و تحقیر تمام از گردونه رقابت ها کنار رفت. ناهماهنگی بین فدراسیون فوتبال با باشگاه ها و کمیته ملی المپیک، اتلاف وقت گسترده، دعوای مدیریتی و البته ناکامی در رقابت های مقدماتی انتخابی المپیک در کنار اشکالات عدیده فنی و تاکتیکی، از علل اصلی این ناکامی بوده اند تا این بار هم تیم فوتبال امید، در نقش توریست ظاهر شده و با دست خالی و شرمندگی به ایران برگردد.

تأثیرگذاری مانند محمدامین جزایوی و الهیار صیادمنش (که در ادامه سامان فلاح هم به غایبین اضافه شد)، فوتبالبست ها به امید کسب مدال به بازی های آسیایی برسند. صعود از دور گروهی و قرار گرفتن در سمت آسان جدول برای رسیدن به مرحله نیمه نهایی، امیدها را به کسب حداقل مدال برنز پس از نزدیک به ۲۰ سال برای فوتبال کشورمان، افزایش داد اما مشکلاتی که بین تیم امید و باشگاه پرسپولیس در بحبوحه لیگ قهرمانان آسیا رخ داد، باعث شد تا پسران عنایتی زیر حاشیه بروند. با وجود بهره مندی از ۳ سهمیه بزرگسال (محمد خدا بند ه لو، سیدحسین حسینی و امیرارسلان

تیم فوتبال امید انگار از اساس با تیمی و مشکلات زیرساختی مواجه بوده؛ این بار در حدی که تا چند هفته قبل از مسابقات مقدماتی جام ملت های آسیا و همینطور بازی های آسیایی، سرپرست و سرمربی فوتبالبست های زیر ۲۳ سال کشورمان مشخص نبودند تا این تیم با بدترین حالت ممکن و در میان دعوای مدیریتی بین کمیته و فدراسیون فوتبال، به رقابت ها برسد. شکست پسران غلامرضا عنایتی در گام نخست راهیابی به المپیک و بر باد رفتن رؤیای المپیک شدن فوتبال ایران برای آخرین بار، تیم فوتبال امید را با روحیه ای شکننده به هانگژو فرستاد تا در غیاب ستاره های

فوتبال؛
قصه همیشه
تکرار!